

14 Μαΐου 2013

Το έργο του μακαριστού Μητροπολίτου Αυγουστίνου Καντιώτη κατά την περίοδο της Κατοχής και στις ένοπλες δυνάμεις. (Μέρος Α΄)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

• Ιωάννινα

«Εκ Μεσολογγίου εις Ιωάννινα.

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Ιωαννίνων Σπυρίδων, ο μετά ταύτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, με προσέλαβεν ως ιεροκήρυκα.

Ήτο το πρώτον έτος της κατοχής (1941). Εις τα Ιωάννινα, πρωτεύουσαν της Ηπείρου, εδέσποζον οι Ιταλοί κομπορρημονούντες. Περίλυποι και κατηφείς οι κάτοικοι της ιστορικής πόλεως, οι φλογεροί πατριώται

. Εκ της ολιγομήνου υπηρεσίας μου εις Ιωάννινα αναφέρω μίαν μόνον αλλά σημαντικήν λεπτομέρειαν. Ο Μητροπολίτης Σπυρίδων κατά την εορτήν των Χριστουγέννων, την οποίαν διά πρώτην φοράν θα εώρταζον οι Έλληνες υπό δούλειον ήμαρ, ώρισε να ομιλήσω ως ιεροκήρυξ εν τω Μητροπολιτικώ Ναώ.

Παρουσία αυτού αλλά και εκπροσώπων των Ιταλικών αρχών και πλήθους λαού ωμίλησα. Ωμίλησα όχι μόνον θρησκευτικώς, αλλά και εθνικώς. Όση μοι δύναμις έψαλα το μεγαλείον της ελληνικής φυλής. Είπον ότι, έφ' όσον ανατέλλει ο ήλιος και τα άστρα μαρμαίρουν εις τον ουρανόν, η Ελλάς θα λάμπη και θ' ακτινοβολή... Το κήρυγμα εκείνο, διά το οποίον με συνεχάρη ο αείμνηστος Μητροπολίτης Ιωαννίνων, εχαρακτηρίσθη υπό των Ιταλών ως εμπρηστικόν. Εγενόμην στόχος της ιταλικής καραμπιναρίας. Εκινδύνευον.

Το δε χειρότερον απηγορεύθη εις εμέ η από του άμβωνος δημοσία εμφάνις. Κάθε λέξις μου επροδίδετο εις τας Ιταλικάς αρχάς. Ως εκ τούτου η παραμονή μου εις Ιωάννινα δεν είχε πλέον λόγον. Τη συμβουλή φίλων εγκατέλειψα τα Ιωάννινα. Φεύγων αφήκα εις το έλεος του Θεού την σεβαστήν γραίαν μητέρα μου, συνοδόν και ασπίδα του βίου μου. [\(περισσότερα...\)](#)